

LXXXI.

Forflag til Lov

om

Afgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa
Servitutter m. m.

(Som vedtaget af Folketinget ved eneste Behandling den 22de Marts 1901.*)

§ 1.

Ejeren af en fast Ejendom har, under Sagttagelse af nedenstaaende Bestemmelser, Afgang til at faa Mortifikationsdom paa en Servitut, der er noteret paa hans Ejendoms Folio i Panteregistrene, naar Servituttens aldrig lovgyldigt er paalagt Ejendommen, eller den er bortfalden, eller naar den, dersom Udstykning af den servitutbeholdende Ejendom er foregaaet, ikke vedrører den Parcel, hvis Ejer søger Mortifikationsdom, eller naar der ikke længere findes nogen, som er berettiget til at gøre Servituttens gældende.

§ 2.

De i § 1 omhandlede Sager anlægges ved den behæftede Ejendoms Værneting efter Stævning, hvori der skal indeholdes Oplysning om: den By — paa Landet tillige det Sogn — hvor Ejendommen ligger, Ejendommens Matr.-Nr. — for Købstæders og Handelspladser Bedkommende tillige dens Gade-Nr. —, det servitutstiftende Dokumentets Tinglæsningsdag, Servituttens Indhold, Udstederens Navn og hvem der i Dokumentet er nævnt som servitut- eller paataleberettiget. Tillige skal Stævningen indeholde en Indkaldelse til de Personer eller Myndigheder, som ifølge næste Paragraf særlig skulle indstævnes, samt en til alle og enhver, som maatte ville modsætte sig Servituttens Udsettelse, rettet Opfordring til at møde i Sagen og varetage deres Tarv.

§ 3.

Stævningen bliver, paa sædvanlig Maade og med lovbefalet Varjel, særlig at forkynde:

- a. hvis Servituttens i det beromte Dokument angives at være paalagt til Fordel for en fast Ejendom: for Ejeren eller Ejerne af denne,

*) Se Tillæg C. Sp. 335 fg.